

for, at de blive saa hensigtsmæssige, som de overhovedet kunne blive. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 10de Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Jessen: Naar jeg har omtalt, under hvem Kommandoen over Søforterne skalde høre, saa vil jeg blot tillade mig at bede den høitærede Minister at tro, at jeg paa ingen mulig Maade har misfjendt de Grunde, som ere anførte for den Ordning, som er foreslaaet af Regjeringen; men jeg har troet, at dette var et Punkt, som blev fastholdt noget stærkere, end det efter min Overbevisning var nødvendigt. Jeg vil i Øvrigt blot tillade mig den personlige Bemærkning, at jeg ingenlunde har sagt, at jeg ønskede, at den høitærede Minister skalde strække sig længere, end det efter hans Overbevisning var rigtigt; men jeg sagde „hans Overbevisning om, hvad der i og for sig var rigtigt“. (Krigs- og Marineministerne: Det er jo omtrent det Samme.) Nei, det er ingenlunde det Samme, og jeg tror i alt Fald ikke, at nogen af os Alle er i Stand til at benegte, at han ikke ved nogen Veilighed har strakt sig længere, end han erkjendte, at det i og for sig var rigtigt.

Hauerslev: Naar det ærede Medlem for 10de Kredts (Jessen) i det Foredrag, som han nys holdt, nævnte, at han ikke kunde paatage sig nogen Lødsstjeneste og som Følge deraf heller ikke noget Lødsansvar, saa kan jeg ogsaa for mit Vedkommende være enig med ham heri; men den Slutning, som han syntes at ville drage heraf, kan jeg ikke vedkjende mig. Det ærede Medlem erklærede, at han ikke var sagkyndig, og syntes at mene, at som Følge deraf skulde hans Ansvar være mindre. Skjøndt jeg heller ikke er sagkyndig, betragter jeg dog mit Ansvar for at være saa stort, at jeg finder det at være min Pligt at erklære, enten jeg kan dele de Betragtninger, der gjøres gjældende i det foreliggende Lovforslag, eller de Betragtninger, som have gjort sig gjældende her i Salen. Jeg maa, som sagt, indvømme, at jeg ikke er sagkyndig, og jeg vil derfor afholde mig fra at gaa ind paa Enteltheder, hvorimod jeg blot skal udtale nogle saa mere almindelige Betragtninger. Den høitærede Minister nævnte nogle Hovedpunkter i det foreliggende Lovforslag, som han hverken kunde eller vilde gaa ind paa, og det første af disse var Spørgsmaalet om, at Overbefalingen over Søforterne skalde henlægges under Søværnet. Naar den høitærede Minister mener at faae Lovforslaget om overordentlige Forsvarsforanstaltninger gennemført omtrent i den Stilse, hvori det er forelagt, saa kan jeg saa godt forstaa, at han ikke vil have, at Overbefalingen

over de Forter, som derefter ville blive byggede, skal henlægges under Marinen; men jeg har nu derimod den Tro, at Lovforslaget om overordentlige Forsvarsforanstaltninger vil nyde Fremme i en anden Form, og saa synes jeg, at der for mig er god Grund til at finde, at Søforterne bør underlægges Søværnet. — Hvad Spørgsmaalet om Gjenindfaldelser angaar, da finder jeg, at det er noget uretfærdigt at gjenindfalde Mandskabet, saaledes som det er foreslaaet i Regjeringens Forslag. Naar vi se hen til, hvor stort et Procentantal af de aarlige Udskrivninger til Søkrigstjenesten der ikke bliver benyttet, saa synes jeg, at det er noget uretfærdigt at blive ved dermed; jeg kan i alt Fald ikke se rettere. — Hvad angaar Søofficersskolen, som de fleste ærede Talere jo have lagt saa stor Vægt paa, da paastjønner jeg fuldt den theoretiske Uddannelse. Jeg indrømmer, at det nu er mere nødvendigt end tidligere, at der findes en theoretisk Uddannelse Sted, men jeg mener, at man ved de Bestemmelser, der findes i Regjeringens Forslag, gjør det saa godt som umuligt for en dygtig ung Sømand at opnaa at blive Søofficer, og ved at affære en saadan Mulighed for, at blive forfremmet til Befalingsmand ved Søværnet, vilde man vistnok begaa en Uretfærdighed mod mangen en ung Sømand. Naar den unge Sømand benytter Tiden til at gjøre Koffarditjeneste i nogle Aar, saa mener jeg, at de Kundskaber, som han herved erhverver sig, kunne komme ham til Nytte senere hen som vorbende Officer. Jeg tror bestemt at turde hævde, at mange af de theoretisk uddannede Officerer senere ville komme til at føle Savnet af den Praxis, som Sømand have saa rig Anledning til at tilegne sig i Koffardifarten. — Dette er de Betragtninger, som hovedsagelig karakterisere min Stilling til nærværende Lovforslag og det af Regjeringen forelagte, og da disse Betragtninger nærmest findes udtrykte i det os nu foreliggende Forslag, maa jeg give det min Afslutning og kan saaledes ikke tiltræde de Betragtninger, som have gjort sig gjældende her i Salen idag.

Marineministeren (Saffner): Der var tre Punkter i det foreliggende Lovforslag, som det ærede Medlem for 7de Kredts (Hauerslev) gjorde til Gjenstand for Omtale. Det første var Søforternes Henlæggelse under Søværnet, det andet var Gjenindfaldelsen og det tredje var Bestemmelsen om Søofficersskolen. Med Hensyn til Søforternes Henlæggelse under Marinen tror jeg, at det ærede Medlem har misforstaaet mig, idet han troede, at jeg havde lagt særlig Vægt paa Overkommandoen i Tilfælde af Krig. Det har jeg ikke gjort; jeg har gjen tagende udtalt, at jeg betragter Sagen mere fra det artilleristiske Standpunkt, og de Bemærkninger, jeg i den Anledning ere fremkomne med, har det ærede Medlem ikke imødegaet. — Med Hensyn til Gjenindfaldelsen for-